

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 19.2.2014 г.
COM(2014) 87 final

2014/0044 (NLE)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и произведени от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd и Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

{SWD(2014) 46 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Основания и цели на предложението

Настоящото предложение се отнася до привеждането в съответствие с решенията на Съда на Европейския съюз („Съда“) от 2 февруари 2012 г. по дело C-249/10 P Brosmann et al и от 15 ноември 2012 г. по дело C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd.

Съществуващи разпоредби в областта на предложението

Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност¹ („основният регламент“).

Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам².

Регламент (ЕО) № 388/2008 на Съвета от 29 април 2008 г. за разширяване на обхвата на окончателните антидъмпингови мерки, наложени с Регламент (ЕО) № 1472/2006 върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и върху вноса на същия продукт, доставян от специалния административен район Макао, деклариран или не с произход от специалния административен район Макао³.

Регламент за изпълнение (ЕС) № 1294/2009 на Съвета от 22 декември 2009 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа с произход от Виетнам и с произход от Китайската народна република, приложимо и към вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа, доставяни от Административен район със специален статут Макао, декларирани или не с произход от Административен район със специален статут Макао, след преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета⁴.

Съгласуваност с други политики и цели на Съюза

Не се прилага.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Консултация със заинтересованите страни

Заинтересованите страни, засегнати от процедурата, имаха възможността да защитят интересите си по време на разследването в съответствие с разпоредбите на основния регламент.

Събиране и използване на експертни становища

¹ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51.

² ОВ L 275, 6.10.2006 г., стр. 1.

³ ОВ L 117, 1.5.2008 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 352, 30.12.2009 г., стр. 1.

Не бяха необходими външни експертни становища.

Оценка на въздействието

Настоящото предложение е резултат от прилагането на основния регламент.

Основният регламент не предвижда извършването на обща оценка на въздействието, но съдържа изчерпателен списък на условията, които трябва да бъдат оценени.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Обобщение на предлаганите мерки

В своите решения, съответно от 2 февруари 2012 г. по дело C-249/10 P Brosmann et al и от 15 ноември 2012 г. по дело C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, Съдът отмени Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам („регламента“). Регламентът беше отменен в частта, която се отнася до Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd и Risen Footwear (HK) Co Ltd, както и Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („засегнатите производители износители“).

В съответните съдебни решения Съдът заявява, че институциите на Съюза е трябвало да разгледат исканията, подадени от засегнатите производители износители, за третирането им като дружества, работещи в условията на пазарна икономика („ТДПИ“), и да вземат решение по тях.

В член 266 от Договора за функционирането на Европейския съюз се предвижда, че институциите са длъжни да предприемат необходимите мерки за изпълнение на решенията на Съда.

С оглед на изпълнението на това задължение Комисията реши да проведе разследване относно твърдението за незаконосъобразност и да проучи въпроса дали засегнатите производители износители са действали преобладаващо в условията на пазарна икономика в периода от 1 април 2004 г. до 31 март 2005 г.

Приложеното предложение на Комисията за Регламент за изпълнение на Съвета за налагане на окончателно антидъмпингово мито на засегнатите производители износители за периода, обхванат от Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета (от 7 април 2006 г. до 7 октомври 2009 г.), се представя, след като на заинтересованите страни бе дадено достатъчно време да предоставят своите коментари във връзка с документа за окончателно оповестяване от 22 ноември 2013 г.

Предлага се Съветът да приеме приложеното предложение за регламент, който следва да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* във възможно най-кратък срок.

Правно основание

Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност и член 266 от ДФЕС.

Принцип на субсидиарност

Предложението е от изключителната компетентност на Съюза. Следователно принципът на субсидиарност не се прилага.

Принцип на пропорционалност

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност, тъй като формата на действието е описана в горепосочения основен регламент и не оставя възможност за решение на национално равнище.

Не е необходимо да се посочва как финансовата и административната тежест върху Съюза, националните правителства, регионалните и местните власти, икономическите оператори и гражданите е сведена до минимум и е пропорционална на целта на предложението.

Избор на инструменти

Предлагани инструменти: Регламент за изпълнение на Съвета.

Други средства не биха били подходящи, тъй като в основния регламент не се предвиждат други възможности.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Съюза.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и произведени от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd и Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

като взе предвид член 266 от ДФЕС,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁵ („основния регламент“), и по-специално член 9 и член 14, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия („Комисията“) след консултации с Консултативния комитет,

като има предвид, че:

А. ПРОЦЕДУРА

- (1) На 23 март 2006 г. Комисията прие Регламент (ЕО) № 553/2006 за налагане на временни антидъмпингови мерки върху вноса на някои обувки с горна част от кожа („обувките“) с произход от Китайската народна република („КНР“) и Виетнам („временния регламент“)⁶.
- (2) С Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета⁷ Съветът наложи окончателни антидъмпингови мита със ставки от 9,7 % до 16,5 % върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Виетнам и КНР за период от две години („Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета“ или „спорния регламент“).
- (3) С Регламент (ЕО) № 388/2008⁸ Съветът разшири обхвата на окончателните антидъмпингови мерки върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и върху вноса на същия продукт,

⁵ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51.

⁶ ОВ L 98, 6.4.2006 г., стр. 3.

⁷ Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам (ОВ L 275, 6.10.2006 г., стр. 1).

⁸ Регламент (ЕО) № 388/2008 на Съвета от 29 април 2008 г. за разширяване на обхвата на окончателните антидъмпингови мерки, наложени с Регламент (ЕО) № 1472/2006 върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и върху вноса на същия продукт, доставян от специалния административен район Макао, деклариран или не с произход от специалния административен район Макао (ОВ L 117, 1.5.2008 г., стр. 1).

доставян от специалния административен район Макао, деклариран или не с произход от специалния административен район Макао.

- (4) Вследствие на преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките, започнато на 3 октомври 2008 г.⁹, Съветът удължи срока на антидъмпинговите мерки с още 15 месеца с Регламент (ЕС) № 1294/2009 на Съвета¹⁰, т.е. до 31 март 2011 г., когато срокът на действие на мерките изтече („Регламент на Съвета (ЕО) № 1294/2009“).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd и Risen Footwear (HK) Co Ltd, както и Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („засегнатите производители износители“) обжалваха спорния регламент пред Първоинстанционния съд (понастоящем: Общия съд). С решенията си от 4 март 2010 г. по дело Brosmann Footwear (HK) и други/Съвет (Т-401/06, Сборник, стр. II-671) и от 4 март 2010 г. по съединени дела Zhejiang Aokang Shoes и Wenzhou Taima Shoes/Съвет (Т-407/06 и Т-408/06, Сборник, стр. II-747) („решенията на Общия съд“) Общият съд отхвърли жалбата.
- (6) Засегнатите производители износители обжалваха тези решения. С решенията си от 2 февруари 2012 г. по дело C-249/10 P Brosmann et al и 15 ноември 2012 г. по дело C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („решенията“), Съдът на Европейския съюз („Съдът“) отмени решенията на Общия съд. Съдът постанови, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че Комисията не е била задължена да разгледа искания за третиране според условията на пазарна икономика („ТДПИ“) в съответствие с член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, подадени от търговци, които не са включени в извадката (точка 36 от решението по дело C-249/10 P и точки 29 и 32 от решението по дело C-247/10 P).
- (7) След това Съдът постанови решението си по този въпрос. Той постанови следното: „[...] Комисията е трябвало да разгледа мотивираните искания, подадени до нея от жалбоподателите на основание член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, с оглед да се ползват от СПИ в рамките на антидъмпинговата процедура, предмет на спорния регламент. По-нататък следва да се констатира, че не е изключено подобна проверка да доведе до налагане на жалбоподателите на окончателно антидъмпингово мито, различно от приложимото спрямо тях на основание член 1, параграф 3 от спорния регламент мито от 16,5 %. Действително, от същата разпоредба следва, че окончателно антидъмпингово мито от 9,7 % е наложено на единствения включен в извадката китайски оператор, който е получил СПИ. Както обаче е видно от точка 38 от настоящото решение, в случай че изчисляването на индивидуален дъмпингов марж не беше възможно, ако Комисията беше констатирала, че условията на пазарна икономика преобладават и за жалбоподателите, спрямо тях също трябваше да се приложи последният процент.“ (точка 42 от решението по дело C-249/10 P и точка 36 от решението по дело C-247/10 P).

⁹ ОВ С 251, 3.10.2008 г., стр. 21.

¹⁰ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1294/2009 на Съвета от 22 декември 2009 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа с произход от Виетнам и с произход от китайската народна република, приложимо и към вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа, доставяни от Административен район със специален статут Макао, декларирани или не с произход от Административен район със специален статут Макао, след преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета (ОВ L 352, 30.12.2009 г., стр. 1).

- (8) В резултат на това Съдът отмени спорния регламент в частта, която се отнася до засегнатите производители износители.
- (9) В член 266 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда, че институциите са длъжни да предприемат необходимите мерки за изпълнение на решенията на Съда. В случай на отмяна на акт, приет от институциите в контекста на административна процедура, като например антидъмпингово разследване, изпълнението на решението на Съда се изразява в замяна на отменения акт с нов, в който е отстранена установената от Съда незаконосъобразност¹¹.
- (10) Съгласно съдебната практика на Съда процедурата за замяна на отменения акт може да бъде възобновена от момента на възникване на незаконосъобразността¹². Това предполага по-специално, че ако актът, приет в заключение на административна процедура, бъде отменен, тази отмяна не засяга непременно подготвителните актове, като например отнасящите се до започването на антидъмпинговата процедура. В случай че даден регламент за налагане на окончателни антидъмпингови мерки бъде отменен, това означава, че вследствие на отмяната антидъмпинговата процедура остава открита, тъй като актът, приет в заключение на антидъмпинговата процедура, се заличава от правния ред на Съюза¹³, с изключение на случаите, при които незаконосъобразността е възникнала на етапа на започване на процедурата.
- (11) В настоящия случай незаконосъобразността е настъпила след започването на процедурата. Следователно, за да изпълни това задължение, Комисията реши да поднови настоящата все още открита антидъмпингова процедура от момента на възникване на незаконосъобразността и да проучи дали засегнатите производители износители са действали преобладаващо в условията на пазарна икономика в периода от 1 април 2004 г. до 31 март 2005 г.
- (12) По тази причина институциите са проучили тези искания за статут за ТДПИ, които се отнасят за периода от 1 април 2004 г. до 31 март 2005 г., който бе разследваният период („РП“).
- (13) Засегнатите производители износители бяха приканени да съдействат. На заинтересованите страни бе предоставена възможността да изложат в писмен вид своите становища и да поискат изслушване в рамките на срока, посочен в изпратените им писма.
- (14) Тъй като антидъмпинговата процедура, довела до приемането на спорния регламент, се е състояла в периода 2005 — 2006 г., Комисията не беше сигурна, че разполага с актуалните данни за връзка с потенциално заинтересованите страни. Поради това Комисията прикани всички потенциално заинтересовани страни да посочат дали желаят да бъдат оповестени по смисъла на член 20 от

¹¹ Решение от 26 април 1988 г. по съединени дела 97, 193, 99 и 215/86, *Asteris AE и други и Република Гърция/Комисия*, (Recueil 1988 г., стр. 2181, точки 27 и 28).

¹² Решение на Съда от 12 ноември 1998 г. по дело С-415/96, *Испания/Комисия* (Recueil 1998 г., стр. I-6993, точка 31); Решение на Съда от 3 октомври 2000 г. по дело С-458/98 Р, *Industrie des Poudres Sphériques/Съвет* (Recueil 2000 г., стр. I-8147, точки 80 — 85); Решение на Първоинстанционния съд от 9 юли 2008 г. по дело *Alitalia/Комисия* (Т-301/01, Сборник, стр. II-1753, точки 99 и 142); Решение на Общия съд от 12 май 2011 г. по съединени дела *Région Nord-Pas de Calais/Комисия* (Т-267/08 и Т-279/08, Сборник, стр. II-0000, точка 83).

¹³ Решение на Съда от 12 ноември 1998 г. по дело С-415/96, *Испания/ Комисията* (Recueil 1998 г., стр. I-6993, точка 31); Решение на Съда от 3 октомври 2000 г. по дело С-458/98 Р, *Industrie des Poudres Sphériques/ Съвет* (Recueil 2000 г., стр. I-8147, точки 80 — 85).

основния регламент посредством известие, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*¹⁴.

Б. ЗАМЯНА НА СПОРНИЯ РЕГЛАМЕНТ С НОВ АКТ С ОГЛЕД НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА РЕШЕНИЯТА

- (15) Институциите на Общността имат възможност да коригират аспектите на спорния регламент, довели до неговата отмяна, като при това запазят непроменени частите от оценката, останали незасегнати от решението¹⁵.
- (16) Целта на настоящия регламент е да се поправят аспектите на спорния регламент, за които е установено че не съответстват на основния регламент и поради това са довели до отмяната по отношение на засегнатите производители износители.
- (17) Всички останали констатации в спорния регламент, които не са били отменени от Общия съд, остават в сила и са включени в настоящия регламент.
- (18) Поради това в следващите съображения анализът е ограничен само до необходимата за привеждане в съответствие със съдебните решения нова оценка.

1. Разглеждане на заявленията за ТДПИ

- (19) Причината за отмяна на спорния регламент по отношение на засегнатите производители износители беше, че институциите е трябвало да разгледат обоснованите заявления за ТДПИ, подадени до тях от засегнатите производители износители в съответствие с член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент.
- (20) Поради това институциите направиха анализ на заявленията за ТДПИ. Оценката показва, че предоставената информация не е достатъчна, за да се докаже, че засегнатите производители износители действат в условията на пазарна икономика (за подробно разяснение вж. съображение 23 по-долу и следващи).
- (21) Важно е да се подчертае, че тежестта на доказване следва да бъде понесена от производителя, който желае да поиска ТДПИ в съответствие с член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. С оглед на това член 2, параграф 7, буква в), първа алинея гласи, че исканията, подадени от такива производители, трябва да съдържат достатъчни доказателства, съгласно определеното в същата разпоредба, че производителят действа в условията на пазарна икономика. Следователно институциите на Съюза не са длъжни да доказват, че производителят не отговаря на условията, предвидени с оглед на предоставянето на посочения статут. За сметка на това институциите на ЕС следва да преценят дали представените от засегнатия производител доказателства са достатъчни, за да се докаже, че установените в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея от основния регламент критерии са изпълнени, за да му се предостави ТДПИ, а съдилищата на Съюза следва да проверят дали тази преценка е опорочена поради явна грешка (точка 32 от решението по Дело С-249/10 Р и точка 24 от решението по Дело С-247/10 Р).
- (22) Независимо от факта, че тежестта на доказване следва да бъде понесена от засегнатите производители, Комисията предостави на засегнатите производители износители възможността да предоставят допълнителна

¹⁴ ОВ С 295, 11.10.2013 г., стр. 6

¹⁵ Решение на Съда от 3 октомври 2000 г. по дело С-458/98 Р, *Industrie des Poudres Sphériques/Съвет* (Recueil 2000 г., стр. I-8147).

информация. Нито един от засегнатите износители не предостави поисканата допълнителна информация, дори след като им беше напомнено и бяха предупредени за последиците от непредоставянето на такава информация.

- (23) Разследването показва, че през първоначалния РП един установен в Хонконг производител износител (дружество 1) е бил свързан с друг засегнат производител износител (дружество 2). Поради тази причина техните искания за ТДПИ бяха оценени заедно. Дружество 2 не съумя да отстрани установените от Комисията пропуски. Въз основа на информацията, с която разполага, Комисията стигна до заключението, че дружества 1 и 2 не са съумели да докажат, че работят в условията на пазарна икономика съгласно определението в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, поради следните съображения:
- (24) По-специално, що се отнася до критерий 1 (бизнес решения), официалният документ „сертификат за одобрение“ на дружеството се позоваваше на количествено ограничение на производството на разглеждания продукт и на задължението за продажба само за износ. В различни глави от устава му се посочваше задължението за докладване на местните власти, особено по отношение на определянето на продажните цени и валутните операции. Във формуляра за ТДПИ се заявяваше също така, че дружеството има дългосрочни необезпечени и безлихвени заеми без фиксирани условия за погасяване. Критерии 2 (счетоводна отчетност) и 3 (активи и „прехвърляне“) не са изпълнени, тъй като не са били представени доклади от външен одит и доклади за проверка на капитала.
- (25) И за друг установен в Хонконг засегнат производител износител (дружество 3) бе установено, че е свързан с производители на разглеждания продукт в КНР. Поради това от дружество 3 беше поискано да представи заявление за ТДПИ за свързаните с него производители в КНР. Информация не беше предоставена. Бе направено заключението, че дружество 3 не е съумяло да предостави достатъчни доказателства, сочещи, че свързаните с него производители са действали в условията на пазарна икономика в съответствие с изискванията по член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент. Следователно на дружество 3 не можеше да бъде предоставено ТДПИ.
- (26) Заявлението за ТДПИ, подадено от дружество 4, съдържаше редица документи и приложения, представени само на китайски език, без превод на английски. Освен това то не предостави информация, позволяваща оценка на съответствието с критерии 1 (бизнес решения), 2 (счетоводна отчетност) и 3 (активи и „прехвърляне“), определени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент.
- (27) По-специално по отношение на критерий 1 (бизнес решение) то пропусна да предостави устава си и изискваните копия на договорите. За оценката по критерии 2 и 3 не бяха представени одитирани отчети, преведени на английски език. Дружеството също така не успя да даде поисканото обяснение защо не е осъществявало продажби на вътрешния пазар през РП. Не бяха представени доклади за проверка на капитала. Освен това не бяха представени поисканите оправдателни документи, които отразяват различните етапи в областта на бизнес решенията и разходите, като например преговори с големи доставчици и примерни трудови договори.

- (28) По същия начин заявлението за ТДПИ, подадено от дружество 5, не доказваше, че дружеството е действало в условията на пазарна икономика, тъй като то не предостави информацията, необходима за извършването на оценка на съответствието с критерии 1 (бизнес решения), 2 (счетоводна отчетност) и 3 (активи и „прехвърляне“).
- (29) По-специално, що се отнася до критерий 1, дружество 5 не подаде заявления за ТДПИ за пет други свързани дружества, които са част от групата и които изглежда са продавали разглеждания продукт. Що се отнася до критерий 2, дружество 5 не представи одитирани счетоводни отчети за 2003 г., а одитните доклади за 2002 и 2004 г. съдържаха коментари, пораждащи съмнения относно достоверността на съответните финансови отчети. Накрая, дружество 5 не успя да представи доклада за проверка на капитала и информацията относно това кога и при какви условия е било получено производственото оборудване.
- (30) В член 2, параграф 7, буква в), първа алинея се предвижда, че исканията, подадени от производител, подаващ заявление за ТДПИ, трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика. Заявленията за ТДПИ не съдържаха такива доказателства.
- (31) Освен това Комисията, без да е правно обвързана да направи това, изпрати до засегнатите производители износители писма с искане за допълнителна информация, но без резултат.
- (32) Въз основа на това Комисията уведоми засегнатите производители износители за намерението си да откаже ТДПИ и им предостави възможност да представят своите коментари.
- (33) По време на устното изслушване и в писмените си забележки засегнатите производители износители не оспориха оценката, дадена от Комисията на техните заявления за ТДПИ.
- (34) Беше направено заключението, че нито един от засегнатите производители износители не изпълнява всички условия, определени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент и поради това на всички тях се отказва ТДПИ.
- (35) Следва да се припомни, че Съдът постанови, че ако институциите установят, че за засегнатите жалбоподатели се прилагат най-вече условията на пазарна икономика, спрямо тях трябва да се приложи същата ставка като тази за дружеството в извадката, на което е предоставено ТДПИ.
- (36) Тъй като на всички засегнати производители износители обаче беше отказано ТДПИ въз основа на констатациите в контекста на възобновеното разследване, нито един от тях не би следвало да се ползва от индивидуалната митническа ставка на включеното в извадката дружество, на което е предоставено ТДПИ.
- (37) Поради това остатъчното антидъмпингово мито, приложимо за КНР, следва да бъде наложено на засегнатите производители износители за периода на прилагане на Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета. Периодът на прилагане на посочения регламент първоначално бе от 7 октомври 2006 г. до 7 октомври 2008 г. След започването на преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките на 30 декември 2009 г. посоченият период бе удължен до 31 март 2011 г. Установената в съдебните решения незаконосъобразност се изразява в това, че институциите не са могли да установят дали на продуктите, произвеждани от засегнатите производители износители, следва да бъде

наложено остатъчното мито или митото на дружеството в извадката, на което е предоставено ТДПИ.

- (38) Въз основа на установената от Съда незаконосъобразност не съществува правно основание за пълно освобождаване от антидъмпингово мито на произвежданите от засегнатите производители износители продукти. Поради това в новия акт, отстраняващ установената от Съда незаконосъобразност, трябва да бъде преразгледана само ставката на приложимото антидъмпингово мито, а не самите мерки.
- (39) Ако институциите не наложат повторно митата на съответното равнище, това би довело до несправедливо обогатяване, тъй като вносът на продукта, произвеждан от засегнатите производители износители, е извършван при презумпцията, че ще бъде наложено съответното мито. Следователно митото е било взето предвид при вземането на решение относно продажната цена за разглежданите продукти.
- (40) Тъй като се прави заключението, че по отношение на засегнатите производители износители остатъчното мито следва да бъде наложено при същата ставка като първоначално наложеното с Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета, не са необходими промени в Регламент (ЕО) № 388/2008 на Съвета и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 1294/2009 на Съвета. Тези регламенти остават валидни за засегнатите производители износители.

2. Коментари на заинтересованите страни

- (41) Засегнатите производители износители заявиха, на първо място, че е изключително трудно, ако не и невъзможно, да бъде предоставена поисканата от Комисията допълнителна информация, обхващаща периода от 1 април 2004 г. до 31 март 2005 г.
- (42) Те също така заявиха, че Съдът е отменил спорния регламент не само, поради факта че институциите не са разгледали заявленията им за ТДПИ, но и защото институциите не са съумели да вземат решение относно предоставянето на ТДПИ на невключените и включените в извадката дружества в срок от три месеца от започване на разследването, както се изисква в член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. Страните заявиха, че тази неизправност вече не може да бъде отстранена. Те считат, че при всяко положение, вследствие на неспазването на тримесечния срок, всички дружества, включени в извадката, следва също да бъдат третирани, както ако им е било предоставено ТДПИ, и че поради това институциите са задължени да преизчислят средния дъмпингов марж за дружествата, получили ТДПИ.
- (43) На трето място, те заявиха, че антидъмпинговата процедура е приключила с изтичането на срока на действие на антидъмпинговите мерки на 31 март 2011 г. и поради това институциите не могат да възобновят процедурата от момента на възникване на незаконосъобразността. Те считат, че вместо това институциите са задължени да започнат ново разследване, което да обхваща не само заявленията за ТДПИ, но и наличието на дъмпинг, вредата и интереса на Съюза.
- (44) На четвърто място, те изтъкнаха, че предложеният начин на изпълнение на съдебните решения би довел до налагането на антидъмпингови мита с обратно действие. Това от своя страна би било в противоречие с принципа за опазване на правната сигурност, правото на ефективна съдебна защита и член 10, параграф 1 от основния регламент.

- (45) На пето място, те заявиха, че институциите не могат да се ограничават до извършването на оценка на исканията за ТДПИ, подадени от засегнатите производители износители. Те считат, че вместо това институциите трябва да оценят всички искания за ТДПИ, представени от дружествата, невключени в извадката. Обратното би нарушило принципа на недискриминация.
- (46) Накрая, страните оспорват аргумента, че ако митата не бъдат наложени повторно, това би довело до несправедливо обогатяване. Те заявиха, че тъй като отменените антидъмпингови мита никога не са съществували за засегнатите износители, неналагането им няма да доведе до неоснователно обогатяване на засегнатите оператори.

3. Анализ на коментарите

- (47) В отговор на първото твърдение институциите припомниха, че съгласно съдебната практика тежестта на доказване се носи от производителя, който желае да поиска ТДПИ в съответствие с член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. С оглед на това член 2, параграф 7, буква в), първа алинея гласи, че исканията, подадени от такива производители, трябва да съдържат достатъчни доказателства, съгласно определеното в същата разпоредба, че производителят действа в условията на пазарна икономика. Следователно, както е постановено в решенията на Съда (вж. съображение 21 по-горе), институциите на Съюза не са длъжни да доказват, че производителят не отговаря на условията, определени с оглед на предоставянето на ТДПИ. За сметка на това институциите следва да преценят дали представените от засегнатия производител доказателства са достатъчни, за да се докаже, че установените в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея от основния регламент критерии са изпълнени, за да му бъде предоставено ТДПИ.
- (48) Следователно институциите са могли просто да отхвърлят искането за ТДПИ въз основа на факта, че исканията не съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика. Поради това институциите не могат да бъдат критикувани за това, че твърде късно са решили да предоставят на засегнатите производители износители възможността да допълнят своите искания.
- (49) По отношение на втората претенция, че решение относно предоставянето на ТДПИ е трябвало да бъде взето в срок от три месеца от започване на процедурата, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика в член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент не се съдържа информация относно последиците от неспазването на тримесечния срок от страна Комисията. В тази връзка Общият съд счита, че вземането на решение относно ТДПИ на по-късен етап не накърнява валидността на регламента за налагане на окончателните мерки, тъй като заявителите не са доказали, че ако Комисията не беше просрочила тримесечния срок, Съветът е могъл да приеме различен регламент, по-благоприятен за техните интереси от спорния¹⁶. Също така Съдът е признал, че институциите могат да променят оценката за ТДПИ до приемането на окончателните мерки¹⁷.

¹⁶ Решение от 18 март 2009 г. по дело Shanghai Exceli M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет (Т-299/05, Сборник, стр. II- 565) („дело Shanghai Excel“), точки 116 — 146.

¹⁷ Решение по дело C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd/Съвет, точка 94 и следващи.

- (50) Тази съдебна практика не е била изменена от въпросните решения. В решенията си Съдът се позовава на задължението за Комисията да извърши оценката в срок от три месеца, с цел да демонстрира, че задължението за извършване на тази оценка съществува, независимо дали Комисията прибегва до изготвянето на извадка. Съдът не се е произнесъл по въпроса какви биха били правните последици, ако Комисията приключи оценката за предоставяне на ТДПИ на по-късен етап от разследването. Съдът единствено постановява, че институциите не могат изцяло да пренебрегнат заявленията за ТДПИ и трябва да ги оценят най-късно при налагането на окончателните мерки.
- (51) В настоящия случай засегнатите производители износители не са показали, че ако Комисията беше извършила оценката за предоставяне на ТДПИ в срок от три месеца след започването на антидъмпинговата процедура през 2005 г., е било възможно Съветът да приеме различен регламент, по-благоприятен за техните интереси от спорния. Следователно второто твърдение се отхвърля.
- (52) По отношение на третото твърдение, а именно че въпросните мерки са изтекли на 31 март 2011 г., институциите не разбират защо изтичането на срока на мярката би било от значение за възможността Съветът да приеме нов акт, заменящ отменения.
- (53) Както беше обяснено в съображения 9 — 11 по-горе, в резултат на отмяната на акта, приет в заключение на антидъмпинговата процедура, последната все още се счита за открита. Институциите са задължени да закрият такива процедури, тъй като в основния регламент се предвижда, че дадено разследване следва да бъде приключено с акт на институциите.
- (54) По отношение на четвъртия аргумент член 10, параграф 1 от основния регламент, който повтаря текста на член 10, параграф 1 от Антидъмпинговото споразумение на СТО („АДС“), постановява, че временни мерки и окончателни антидъмпингови мита се прилагат само по отношение на продукти, допуснати за свободно обращение след датата на влизане в сила на решение, взето в съответствие с член 7, параграф 1 или член 9, параграф 4, според случая. В настоящия случай антидъмпинговите мита се прилагат само за продукти, допуснати за свободно обращение след влизането в сила на временния и на спорния (окончателен) регламент, приети в съответствие с член 7, параграф 1 и член 9, параграф 4 от основния регламент.
- (55) В допълнение се счита също така, че налагането на антидъмпинговите мита няма да доведе до нарушаване на общите принципи на правото на ЕС, като например опазване на правната сигурност, на оправданите правни очаквания, както и на правото на ефективна съдебна защита, поради изброените по-долу причини.
- (56) С оглед опазването на правната сигурност и на оправданите правни очаквания, на първо място, следва да се отбележи, че съгласно съдебната практика търговците не могат да се позовават на опазването на правната сигурност и на оправданите правни очаквания в случаите, когато са били предупредени за предстояща промяна в търговската политика на Съюза¹⁸. С публикуването на известието за започване на процедура и на временния регламент в *Официален вестник* (които са все още част от правния ред на Съюза), търговците бяха предупредени в настоящия случай, че има риск продуктите, произвеждани от

¹⁸

Решение от 15 юли 1982 г. по дело 245/81, Edeka/Федерална република Германия (Recueil 1982 г., стр. 2746, точка 27).

засегнатите производители износители, да бъдат обложени с антидъмпингово мито. Поради това засегнатите производители износители не биха могли да се позовават на общите принципи на правото на Съюза за опазване на правната сигурност и на оправданите правни очаквания.

- (57) На второ място, важно е да се подчертае, че налагането на окончателни мерки няма обратно действие. В това отношение съдебната практика на Съда прави разграничение между прилагането на ново правило към положение, станало окончателно (наричано също така съществуващо или окончателно установено правно положение)¹⁹, и положение, започнало преди влизането в сила на новото правило, което обаче все още не е станало окончателно (наричано също временно положение)²⁰.
- (58) В настоящия случай положението на вноса на разглежданите продукти, осъществен през периода на прилагане на Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета, все още не е станало окончателно, тъй като в резултат на отмяната на спорния регламент антидъмпингово мито все още не е окончателно установено. В същото време търговците са били предупредени за вероятността от налагане на такова мито с публикуването на известието за започване на процедура и на регламента за временните мерки. В съдебната практика на съдилищата на Съюза е прието, че операторите не могат да имат оправдани правни очаквания, преди институциите да са приели акт за приключване на административна процедура, който да е станал окончателен²¹.
- (59) Ето защо антидъмпинговите мита не са наложени с обратно действие.
- (60) Освен това, дори ако митата бяха наложени с обратно действие, което не е така, правилата на материалното право на ЕС могат да бъдат прилагани за положения, възникнали преди влизането им в сила, при условие че от тяхната формулировка, цели или обща схема ясно следва, че трябва да им бъде придадено такова действие²². В дело T-180/01 *Euroagri/Комисия*²³ по-специално

¹⁹ Решение на Съда от 10 юли 1986 г. по дело 270/84 Licata/ЕИСК (Recueil 1986 г., стр. 2305, точка 31); решение на Съда от 29 юни 1999 г. по дело C-60/98, Butterfly Music/CEDEM (Recueil 1999 г., стр. 1-3939, точка 24); решение на Съда от 14 април 1970 г. по дело 68/69, Bundesknappschaft/Brock (Recueil 1970 г., стр. 171, точка 6); решение на Съда от 4 юли 1973 г. по дело 1/73, Westzucker GmbH/Einfuhrund Vorratsstelle für Zucker (Recueil 1973 г., стр. 723, точка 5); решение на Съда от 5 декември 1973 г. по дело 143/73, SOPAD/FORMA a.o. Recueil 1973 г., стр. 1433, точка 8); решение на Съда от 15 февруари 1978 г. по дело 96/77, Bauche (Recueil 1978 г., стр. 383, точка 48); решение на Съда от 25 октомври 1978 г. по дело 125/77, KoninklijkeScholten-Honig NV e.a./Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten (Recueil 1978 г., стр. 1991, точка 37); решение на Съда от 5 февруари 1981 г. по дело 40/79 Р срещу Комисия (Recueil 1981 г., стр. 361, точка 12); решение на Първоинстанционния съд от 19 ноември 2008 г., Република Гърция/Комисия (Т-404/05, Сборник, стр. 11-272, точка 77); решение на Съда от 11 декември 2008 г. по дело Комисия/провинция Саксония (С-334/07 Р, Сборник, стр. 1-9465, точка 53).

²⁰ Решение на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2004 г. по дело T-176/01, Ferrière Nord/Комисия (Recueil 2004 г., стр. 11-3931, точка 139); решение на Съда от 11 декември 2008 г. по дело Комисия/провинция Саксония (С-334/07 Р, Сборник, стр. 1-9465, точка 53).

²¹ Решение на Съда от 14 януари 1997 г. по дело C-169/95 Испания/Комисия (Recueil 1997 г., стр. I-135, точки 1 — 54); Решение на Първоинстанционния съд от 5 август 2003 г. по съединени дела T-116/01 и T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA, (Recueil 2003 г., стр. II-2957, точка 205).

²² Решение на Съда от 15 юли 1993 г. по дело C-34/92 GruSa Fleisch/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Recueil 1993 г., стр. 1-4147, точка 22). Еднаква или сходна формулировка може да се намери например в Решението по съединени дела 212 до 217/80 Meridionale Industria Salumi α.δ. (Recueil 1981 г., стр. 2735, точки 9 и 10); Решение на Съда от 10 февруари 1982 г. по дело 21/81 Bout (Recueil 1982 г., стр. 381, точка 13); Решение на Първоинстанционния съд от 19 февруари 1998 г.

се постановява: „[В]ъпреки че поначало принципът за опазване на правната сигурност изключва възможността дадена мярка на Общността да породи действие от даден момент дълго преди нейното публикуване, по изключение това може да бъде допуснато, когато целта го налага и оправданите правни очаквания на засегнатите страни са надлежно зачетени²⁴“.

- (61) В настоящия случай се цели изпълнение на задължението на институциите по член 266 от ДФЕС. Тъй като Съдът установи незаконосъобразност само по отношение на определянето на приложимата ставка на митата, а не по отношение на налагането на самите мерки (т.е. по отношение на констатацията за дъмпинга, вредата и интереса на Съюза), засегнатите производители износители не биха могли да имат оправдани очаквания, че няма да им бъдат наложени окончателни антидъмпингови мерки. Следователно това налагане, дори ако беше с обратно действие, което не е така, не може да се тълкува като нарушение на оправданите правни очаквания.
- (62) Правото на ефективна съдебна защита също не е нарушено. Засегнатите производители износители могат да оспорват законосъобразността на настоящия регламент пред съдилищата на Съюза.
- (63) По отношение на петия аргумент трябва да се отбележи, че засегнатите производители износители са в различно правно положение от другите невключени в извадката дружества, които са подали искане за ТДПИ, но не са обжалвали спорния регламент в Съда. По отношение на последните спорният регламент е станал окончателен.
- (64) На последно място, ако институциите не бяха предложили мерки, това щеше да доведе до неоснователно обогатяване, поради причините, обяснени в съображение 39 по-горе. Аргументът, че отменените мита никога не са съществували, тъй като съдебното решение е заличило с обратно действие спорния регламент от правния ред на Съюза, не отчита обстоятелството, че търговците са били предупредени за риска от налагане на мита посредством известието за започване на процедурата и временния регламент, както и че решенията относно цените на продуктите, произвеждани от засегнатите производители износители, са взети в момент, в който окончателното мито е било в сила. В съдебната практика на Съда се признава, че изплащането на вземания, които са били неправомерно събрани, може да бъде отказано, когато това би довело до неоснователно обогатяване на получателите²⁵. Следователно този аргумент на страните се отхвърля.

4. Коментари на заинтересованите страни след оповестяването

- (65) След оповестяването някои заинтересовани страни повториха твърдението си, че по отношение на засегнатите производители износители Съдът е отменил регламента в неговата цялост. Те изразиха становището, че институциите са задължени въз основа на член 266 от ДФЕС да изплатят антидъмпинговите мита, събрани въз основа на спорния регламент, доколкото те се отнасят до продукти,

по дело T-42/96 Eyckeler & Malt/ Комисия (Recueil 1998 г., стр. 11-401, точка 53 и точки 55 — 56);

²³ (Recueil 2004 г., стр. II-369, точки 36 — 37).

²⁴ Вж. също така Решение на Съда от 9 януари 1990 г. по дело C-337/88 Società agricola fattoria alimentare (SAFA) (Recueil 1990 г., стр. I-1, точка 13).

²⁵ Решение на Съда от 9 ноември 1983 г. по дело 199/82 San Giorgio, (Recueil 1983 г., стр. 3595, точка 13).

произведени от засегнатите производители износители, и че институциите имат възможността, но не и задължението, да приемат нов акт, при условие че с новия акт не се нарушава правото на Съюза и той не е засегнат от същите нередности като установените от Съда в неговото решение.

- (66) Що се отнася до възстановяването на антидъмпинговите мита, с писмо от 31 май 2012 г. службите на Комисията дадоха указания на националните митнически органи да уважават тези искания за възстановяване, но същевременно да уведомяват вносителите, че не може да се изключи възможността Комисията да предложи на Съвета повторно налагане на митата по отношение на съответния внос. Тази информация беше предоставена с изричната цел да се избегне пораждането на оправдани правни очаквания.
- (67) Що се отнася до приемането на нов акт, заменящ отменения, се припомня, че в контекста на административни процедури, като например антидъмпингови процедури, институциите са задължени да приключат започнатото разследване с окончателен акт (вж. съображения 9, 10 и 53 по-горе). Следователно приемането на окончателен акт с оглед на приключване на започнатата процедура не е възможност, а задължение за институциите. Излишно е да се споменава, че всеки нов законодателен акт трябва да е съобразен с правото на Съюза и да поправя установената от Съда незаконосъобразност. По отношение на нарушенията на правото на Съюза заинтересованите страни, на първо място, заявиха, че липсва правно основание за възобновяване на разследването от момента на възникване на незаконосъобразността. Те посочват факта, че срокът на действие на антидъмпинговите мерки върху вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа („обувките“) от засегнатите износители е изтекъл през март 2011 г. По тяхно мнение повторното въвеждане на антидъмпингово мито, чийто срок на действие е изтекъл, противоречи както на нормите на Съюза, така и на правилата на СТО.
- (68) Заинтересованите страни са пренебрегнали факта, че вследствие на отмяната антидъмпинговата процедура, довела до приемането на спорния регламент, е все още открита по отношение на засегнатите производители износители (вж. по-горе съображения 9 — 11 и 52 — 53). Фактът, че срокът на действие на мерките, наложени с Регламент (ЕО) № 1294/2009 на Съвета, е изтекъл през 2011 г., т.е. преди Съдът да произнесе решенията, е без значение в това отношение. В противен случай мерките, които институциите трябва да приемат за изпълнение на решението на Съда, биха зависили от продължителността на процедурите пред съдилищата на Съюза.
- (69) На второ място, те твърдят, че засегнатите производители износители са обжалвали в Съда не само отхвърлянето на заявленията за ТДПИ, но и констатацията за наличие на дъмпинг. Освен това те тълкуват решенията в смисъл, че спорният регламент е бил отменен, не защото институциите не са оценили заявлението за ТДПИ преди приемането на спорния регламент, а защото Комисията не е съумяла да направи това в срок от три месеца. Според тях от това следва, че институциите не са оценили правилно и заявленията за ТДПИ на дружествата от извадката, поради което констатациите за наличие на дъмпинг не са валидни. Една от заинтересованите страни отива още по-далеч, като намеква, че при изпълнението на решението на Съда институциите е трябвало да оценят и всички заявления за ТДПИ, подадени от други, невключени в извадката дружества.

- (70) Това тълкуване на решението е оборено в съображения 49 — 51 по-горе. Позоваването на тримесечния срок в решенията е текстуален аргумент с цел да се докаже, че всички заявления за ТДПИ трябва да бъдат оценени, дори в случай на изготвяне на извадка. Никъде в решенията си Съдът не се отрича от по-ранната съдебна практика по отношение на липсата на санкция за нарушаване на тримесечния срок. Това, че Съдът не е разгледал шест от деветте правни аргумента срещу решенията на Общия съд, означава, че засегнатите производители износители могат да повдигнат тези правни аргументи отново, в случай че решат да образуват ново производство. При изпълнението на решенията Комисията и Съветът могат да се опират на констатациите на Общия съд, отхвърлящи тези аргументи, тъй като те не са били анулирани от Съда. Най-накрая, не е необходимо да се разглеждат заявленията за ТДПИ на други дружества, невключени в извадката към настоящия момент, тъй като спорният регламент е станал окончателен по отношение на тези други невключени в извадката дружества.
- (71) На трето място, заинтересованите страни заявиха, че институциите са се отклонили от обичайната си практика на изпълнение на съдебни решения, отменящи окончателни антидъмпингови мерки, включително в действията си вследствие на решението на Съда по дело *Industrie des Poudres Spheriques („IPS“)*²⁶. Те посочват по-специално, че Комисията е публикувала известия за възобновяване на разследването в *Официален вестник* и е предложила на Съвета нови мерки, които да бъдат приети в бъдеще.
- (72) Фактите по настоящия случай обаче са различни в сравнение с предишните случаи на отмяна. Както беше обяснено по-горе в съображения 38 и 61, установената от Съда незаконосъобразност не се отнася до констатациите относно наличието на дъмпинг, вредата и интереса на Съюза, т.е. не касае принципа за налагането на митото, а само точния размер на ставката на митото, обратно на по-ранните случаи на отмяна, на които се позовават заинтересованите страни и които засягат констатациите относно наличието на дъмпинг, вредата и интереса на Съюза. По тази причина институциите считат, че е по-целесъобразно в бъдеще да бъдат приети нови мерки.
- (73) Една от заинтересованите страни също така се позовава на отмяната в решенията по дела T-221/05 *Huvis/Съвет* и T-249/06 *Interpipe Nikopolsky/Съвет*. Тези отмени са били частични, тъй като след тях част от митото се е запазила. Причината е, че Общият съд е можел самостоятелно да вземе решение относно подходящото ниво на митото, тъй като е постановил, че е необходимо да се внесе корекция по определен начин. В настоящия случай обаче Съдът е установил, че не може да вземе решение вместо Комисията и Съвета дали на засегнатите производители износители следва да бъде предоставено ТДПИ. Такова решение може да бъде взето само въз основа на оценка на техните заявления, което е от компетентността както на Комисията, така и на Съвета. Фактът, че Съдът не се е произнесъл по въпроса дали засегнатите производители износители следва да получат ТДПИ, също показва, че неспазването на тримесечния срок не води до автоматично предоставяне на ТДПИ, както твърдят някои заинтересовани страни.
- (74) На четвърто място, заинтересованите страни повториха аргумента, че налагането на антидъмпингови мита върху вноса на обувки от разглеждания производител

²⁶

Решение от 3 октомври 2000 г. по дело 458/98 P, *Industrie des Poudres Spheriques/Съвет*.

износител ще има обратно действие и поради това би било в нарушение на член 10 от основния регламент и член 10 от АДС. Те заявиха, че предполагаемото налагане с обратно действие е също така в нарушение на оправданите правни очаквания. Според тях тези оправдани правни очаквания са породени съответно от решенията и от факта, че Комисията се е отклонила от предишната си практика, като е публикувала съобщение за възобновяване на процедурата в *Официален вестник* не непосредствено след отмените, а повече от година след произнасянето на първото решение. Освен това те твърдят, че общият принцип на правото на Съюза за опазване на правната сигурност изключва възможността даден акт на Съюза да поражда действие от дата, предхождаща публикуването му.

- (75) В съображения 54 — 59 беше обяснено, че налагането на антидъмпинговите мита в настоящия регламент няма обратно действие.
- (76) Не е възможно решенията да са породили оправдани правни очаквания, тъй като в тях се посочва, че Комисията и Съветът трябва да определят при каква ставка да бъде наложено митото (вж. съображение 7 по-горе).
- (77) По отношение на известието институциите отбелязват, на първо място, че не съществува задължение за публикуване на такова известие, тъй като институциите възобновяват процедурата от момента на възникване на незаконосъобразността, а известието за започване на процедурата продължава да бъде част от правния ред на Съюза. На второ място, твърдените оправдани правни очаквания вероятно се основават на период на бездействие. Съгласно съдебната практика обаче липсата на действие на институциите не може да породи оправдани правни очаквания²⁷. Във всеки случай, късното според заинтересованите страни публикуване в *Официален вестник* не е представлявало известие за възобновяване на процедурата, а известие, приканващо заинтересованите страни да заявят своя интерес. То е било публикувано поради причините, изложени в съображение 14 по-горе, и също не може да породи оправдани правни очаквания.
- (78) По отношение на общия принцип на правото на Съюза за опазване на правната сигурност в съображение 60 по-горе беше посочено, че дадена мярка на Съюза може да влезе в сила от определен момент преди нейното публикуване, когато целта, която трябва да бъде постигната, го изисква и когато оправданите правни очаквания на засегнатите лица са надлежно зачетени, какъвто е настоящият случай.
- (79) Пето, заинтересованите страни повториха и аргумента си относно отсъствието на „неоснователно обогатяване на вносителите“, който беше отхвърлен в съображение 64 по-горе.
- (80) Шесто, заинтересованите страни също така заявиха, че предложеното изпълнение би било в противоречие с принципа за интереса на Съюза, определен в член 21 от основния регламент, тъй като налагането на митата би създавало прекомерна тежест за вносителите в Съюза, без да донесе каквато и да е полза за промишлеността на Съюза като цяло. Този аргумент пренебрегва факта, че настоящият регламент се отнася до вноса на разглеждания продукт, осъществен

²⁷

Решение на Съда по съединени дела C-183/02 P и C-187/02 P, Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия (Recueil 2004 г., стр. I-10609, точка 44); Решение на Първоинстанционния съд от 30 ноември 2009 г. по съединени дела T-427/04 и T-17/05, Франция/Комисия (Recueil 2009 г., стр. II-4315, точка 261).

през периода на прилагане на спорния регламент, а не до бъдещия внос. По отношение на този внос, осъществен през периода на прилагане на спорния регламент, институциите са установили интереса на Съюза в съображения 241 — 286 от спорния регламент. По отношение на тези съображения съдилищата на Съюза не са установили незаконосъобразност.

- (81) Седмо, заинтересованите страни също така заявиха, че не всички заинтересовани страни са били в състояние да защитят правата си, а само тези, които са съумели да докажат, че са били регистрирани като такива в първоначалното разследване. По тяхно мнение предложените мерки ще имат въздействие и върху дружества, които не са регистрирани като заинтересовани страни в първоначалното разследване. Освен това те заявиха, че институциите не са публикували уведомление непосредствено след произнасянето на решението на Съда и че следователно не е имало навременна информация относно планираното въвеждане.
- (82) Тъй като институциите възобновиха процедурата от момента на възникване на незаконосъобразността, беше нормално те да адресират известието до страните, които са заинтересовани страни в тази процедура. Освен това нищо не възпрепятстваше другите заинтересовани страни да заявят своя интерес и някои наистина направиха това, поради което бяха счетени за такива от момента, в който заявиха интереса си. Фактът, че известието е публикувано повече от година след постановяването на първото от двете съдебни решения, няма отражение върху законосъобразността на настоящия регламент, тъй като всички заинтересовани страни бяха уведомени навреме, за да представят становищата си.
- (83) На осмо място, засегнатите производители износители изтъкнаха, че техните права на защита са били нарушени поради факта, че Комисията е оценила техните заявления за ТДПИ едва през 2012/2013 г., а не през 2005/2006 г. Те твърдят, че ако тази оценка е била извършена през 2005/2006 г., са щели да са в състояние да предоставят известна информация, която понастоящем вече не могат да осигурят, тъй като документите са унищожени и/или техни служители са сменили местоработата си.
- (84) В тази връзка следва да се припомни, че Комисията не е задължена да изисква от производителите износители да допълнят заявленията си за ТДПИ. Комисията и Съветът могат да извършат своята оценка въз основа на информацията, представена от производителя износител (вж. съображения 21, 22 и 31 по-горе). Освен това засегнатите производители износители не оспориха извършената от Комисията оценка на заявленията им за ТДПИ и не посочиха на кои документи или лица вече не може да се разчита. Следователно твърдението е дотолкова абстрактно, че институциите не могат да зачетат тези затруднения при оценяването на заявленията за ТДПИ. Тъй като този аргумент се основава на спекулации и не е подкрепен от точни указания кои документи и лица вече не са на разположение или доколко значими са тези документи и хора за оценката на заявлението за ТДПИ, това твърдение се отхвърля.
- (85) Заинтересованите страни заявиха, че предложеното прилагане ще наруши разпоредбите на чл. II, параграф 1, буква б) от ГАТТ (1994 г.), тъй като институциите са предложили да бъде наложено с обратно действие антидъмпингово мито върху вноса на обувки от засегнатите износители, за които срокът на действие на антидъмпинговите мерки вече е изтекъл. Освен това

заинтересованите страни се аргументираха, че тъй като няма законово приложими антидъмпингови мерки в сила по отношение на разглеждания внос, предложеното изпълнение е в нарушение на членове 10, 5.1 и 5.6 от АДС. Съгласно посочените разпоредби институциите могат да наложат повторно окончателни антидъмпингови мита след започване на ново разследване и вземане на ново решение по смисъла на член 9.1 от АДС.

- (86) В основата на тези аргументи е становището, че институциите са възпрепятствани да възобновят процедурата от момента на възникване на незаконосъобразността и че налагането на митата ще има обратно действие. Поради причините, изложени по-горе, това твърдение е невярно. Следователно не е необходимо да бъдат разгледани по-подробно аргументите, представени във връзка с твърдяното нарушение на правилата на СТО.

5. Член 221 от Митническият кодекс на Общността

- (87) В член 221 от Регламент (ЕИО) № 2913/1992 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността²⁸ се предвижда, че уведомяването на длъжника за размера на митото не може да се извърши след изтичане на тригодишния срок от датата на възникване на митническото задължение. Прилагането на тази разпоредба би направило невъзможно изпълнението на решенията на Съда във всички случаи, в които националните митнически органи и/или съдии са приели за незаконосъобразни уведомленията на националните митнически органи, издадени въз основа на спорния регламент и във връзка с разглежданите продукти, произведени от засегнатите производители износители. В такива ситуации националните митнически органи трябва да бъдат в състояние да съобщят размера на митото и след изтичане на тригодишния срок от датата на възникване на митническото задължение.
- (88) Противно на становището на заинтересованите страни, член 221 от Митническият кодекс на Общността не се прилага автоматично за събирането на антидъмпингови мита. Нито самият Митнически кодекс на Общността, нито основният регламент съдържат разпоредба, съгласно която Митническият кодекс на Общността да е приложим за събирането на антидъмпингови мита. Съгласно член 14, параграф 1 от основния регламент антидъмпингови мита се събират от държавите членки под формата, в определения размер и в съответствие с всички останали критерии, определени в регламента, с който се налагат митата.
- (89) Поради това в настоящия регламент не се предвижда прилагане на член 221 от Митническият кодекс на Общността, а се определят независими правила относно давностния срок. Обосновката за приемането на тези независими правила е следната: поради изложените по-горе в съображения 54 — 59 и 66 причини предложеното повторно налагане на митата няма обратно действие, а поради изложените по-горе в съображения 60 и 61 и 76 — 80 причини то в никакъв случай не е в противоречие с общите принципи на правото на ЕС за опазване на правната сигурност и оправданите правни очаквания.
- (90) Освен това първоначалното уведомление относно размера на митото се е състояло в рамките на тригодишния срок. Вследствие на постановяването на съдебните решения обаче е необходимо да се направи повторна оценка дали митническото задължение следва да бъде намалено в резултат на оценката на

²⁸

ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

заявленията за ТДПИ на засегнатите производители износители. Тъй като до завършването на оценката нямаше правно основание за задържане на запладените мита, Комисията даде указания на националните митнически органи да уважават тези искания за възстановяване, но същевременно да уведомяват вносителите, че не може да се изключи възможността Комисията да предложи на Съвета повторно налагане на митата по отношение на съответния внос (вж. съображение 66 по-горе).

- (91) По тези причини е обосновано приемането на независими правила относно давностния срок, различни от разпоредбите в член 221 от Митническият кодекс на Общността.
- (92) Въпреки това, с цел да се гарантира правната сигурност и да се вземат предвид особените обстоятелства на настоящия случай, се счита за целесъобразно да се предвиди, че длъжникът се уведомява за размера на митото не по-късно от две години след влизането в сила на настоящия регламент.
- (93) Заинтересованите страни заявиха, че институциите не могат да приложат дерогация от разпоредбите на член 221 от Митническият кодекс на Общността въз основа на член 14, параграф 3 от основния регламент. Те считат, че основният регламент предоставя само правомощия за налагане на антидъмпингови мита, но не и права за създаване на правни норми относно събирането и възстановяването на антидъмпингови мита. Според тях тези норми следва да са формулирани изключително от Митническият кодекс на Общността. В това си твърдение те се позовават на решението на Съда по Дело C-201/04 *Molenbergnatie*. Заинтересованите страни също така заявиха, че акт за изпълнение, като например регламент на Съвета за налагане на антидъмпингови мерки, не може да дерогира от разпоредбите на законодателни актове като Митническият кодекс на Общността. Накрая, страните заявиха, че дерогацията от член 221 от МКО би накърнила правната сигурност, тъй като според установената съдебна практика след изтичането на давностния срок дължимото мито вече не е възстановимо.
- (94) Както е посочено в съображение 88 по-горе, Митническият кодекс на Общността не се прилага автоматично за събирането на антидъмпинговите мита, освен в случаите и в степента, в които това е предвидено в регламента за налагане на митата. По тази причина твърдението следва да бъде отхвърлено като неоснователно. Във всеки случай, с член 14 от основния регламент, който е законодателен акт, представляващ *lex specialis* по отношение на Митническият кодекс на Общността, на Съвета, се предоставят широки правомощия за дерогация от Митническият кодекс на Общността. Съгласно член 14, параграф 1 от основния регламент митата се събират от държавите членки под формата, в определения размер и в съответствие с всички останали критерии, определени в регламента, с който се налагат митата. Противно на изразеното от заинтересованите страни становище, член 14 от основния регламент обхваща и събирането на митата, а не само налагането им. В член 14, параграф 3 от основния регламент се предвижда, че Съветът може да приема „специални разпоредби“; даденият пример с общото определение на понятието за произход показва, че тези специални разпоредби могат да дерогират, *inter alia*, от разпоредбите на Митническият кодекс на Общността. В делото *Molenbergnatie* член 221 от Митническият кодекс на Общността е приложен, именно защото регламентът за налагане на антидъмпинговите мита не дерогира от него. Освен това е очевидно, че всяка дерогация трябва да бъде обоснована от институциите

и е необходимо да се уважава член 221 от Митническия кодекс на Общността, а именно запазването на правната сигурност, какъвто е случаят с настоящия регламент. Следователно аргументите се отхвърлят.

- (95) Една заинтересована страна заяви, че двегодишният срок за уведомяване на длъжника за размера на митото, упоменат в съображение 92 по-горе, следва да се прилага в контекста на член 221, параграф 3, 2-ро изречение на Митническия кодекс на Общността, където се предвижда удължаване на тригодишния период за събиране на мито от митническите органи в случай на деяние, подлежащо на наказателно преследване. Освен това заинтересованата страна заяви, че същото удължаване следва да бъде приложено и по отношение на тригодишния срок, в който вносителите могат да поискат възстановяване на сборовете съгласно член 236 от Митническия кодекс. Институциите нямат основание да се съгласят с тези искания. Обхватът на изключението от тригодишното правило, предвидено в член 221, параграф 3, 2-ро изречение от Митническия кодекс на Общността, не е достатъчно широк, за да позволи ефективно изпълнение на решенията на Съда. Няма основание за удължаване на срока за вносителите, които са внасяли разглеждания продукт от засегнатите производители износители и не са оспорили в срок своите митнически задължения.

6. Заключение

- (96) С оглед на направените коментари и извършения въз основа на тях анализ, се стигна до заключението, че остатъчното антидъмпингово мито, приложимо за КНР по отношение на засегнатите производители износители за периода на прилагане на спорния регламент, следва да бъде повторно наложено.
- (97) Както бе обяснено в съображение 40, не са необходими промени в Регламент (ЕО) № 388/2008 на Съвета и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 1294/2009 на Съвета, които остават в сила за разглежданите производители износители.

В. ОПОВЕСТЯВАНЕ

- (98) Засегнатите производители износители и всички страни, които заявиха интереса си, бяха уведомени за съществените факти и съображения, въз основа на които Комисията възнамерява да препоръча налагането на окончателно антидъмпингово мито по отношение на засегнатите производители износители. Беше им предоставен срок, в рамките на който да направят коментари след оповестяването, и някои заинтересовани страни се възползваха от тази възможност. В този контекст беше проведено и изслушване от служителя по изслушванията.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Налага се окончателно антидъмпингово мито върху вноса на обувки с горна част от естествена или композитна кожа, с изключение на спортни обувки, обувки по специална технология, пантофи и други домашни обувки с метална защита отпред с произход от Китайската народна република и произведени от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd и Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (допълнителен код по TARIC B999) и класирани в кодове по КН:

6403 20 00, ex 6403 30 00²⁹, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 и ex 6405 10 00³⁰ за периода на прилагане на Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета. Кодовете по ТАРИК са изброени в приложението към настоящия регламент.

2. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- „спортни обувки“ означава обувки по смисъла на забележка 1 от подзаглавието към глава 64 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1719/2005 на Комисията³¹;
- „обувки по специална технология“ означава обувки с цена CIF за чифт не по-ниска от 7,5 EUR за спортни дейности, с лята подметка от един или повече пластове, която не е лята под налягане (шприцована), произведена от синтетични материали, специално проектирани да поемат удара от вертикални или странични движения и с технически характеристики, като например херметични стелки, съдържащи газ или течност, механични компоненти, които поемат или неутрализират удар, или материали като полимери с ниска плътност, които са класирани в кодове по КН ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;
- „обувки със защитно покритие отпред“ означава обувки с вградено защитно покритие отпред с устойчивост на удар най-малко 100 джаула и класирани в кодове по КН ex 6403 30 00³², ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 и ex 6405 10 00;

²⁹ По силата на Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 г. за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 301, 31.10.2006 г., стр. 1) от 1 януари 2007 г. този код по КН се заменя с кодове по КН ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 и ex 6403 99 05.

³⁰ Както е определено в Регламент (ЕО) № 1719/2005 на Комисията от 27 октомври 2005 г. за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) 2658/87 на Съвета относно тарифата и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 286, 28.10.2005 г., стр. 1). Обхватът на продукта се определя чрез съчетаване на описанието на продукта по член 1, параграф 1 и описанието на продукта в съответстващите кодове по КН.

³¹ ОВ L 286, 28.10.2005 г., стр. 1.

³² По силата на Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 г. за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 301, 31.10.2006 г., стр. 1) този код по КН се заменя от 1 януари 2007 г. с кодове по КН ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 и ex 6403 99 05.

- „пантофи и други домашни обувки“ означава такива обувки, които се класират в код по КН ex 6405 10 00.
3. Ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложимо преди обмитяване, спрямо нетната цена на границата на Съюза на продуктите, описани в параграф 1 и произведени от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd и Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, следва да бъде 16,5 %.
4. Прилагат се действащите разпоредби в областта на митническите сборове, с изключение на член 221 от Регламент (ЕИО) № 2913/1992 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността³³. Уведомяването на длъжника за размера на сборовете може да се извърши след повече от три години от датата на възникване на митническото задължение, но не по-късно от две години след влизане в сила на настоящия регламент.

Член 2

Събират се окончателно сумите, обезпечени чрез временното антидъмпингово мито съгласно Регламент (ЕО) № 553/2006 на Комисията от 27 март 2006 г. Освобождават се обезпечените суми, които превишават окончателните ставки на антидъмпинговите мита.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател

³³ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.